

прибързано е съдбовно!

е л г у б а - Какво ще чакаме? Не сме ли чакали от година този миг? Или ти искаш да се подчиним на папата? Да се молим на кръстоносците? Ние трябва да подкрепим Бизантия. Куманските ни войски трябва да бъдат готови. Ще известя на брат ми да ~~ни~~ изпрати по-голяма помощ.

а л о я н - Не бързай с тази вест!

е л г у б а - Как можем да чакаме, ^{или ще} ~~или~~ да се откажем от това, което тъй дълго сме желали?

а л о я н - Аз не зная какво си желала, Целгу, но това, което аз съм желал никога не е могло да се събере в една царска корона.

е л г у б а - Малко ли е? Корона лесно се губи, ала мъчно се спечелва. Ти не знаеш какво вършиш! Безумен ли си? Помисли само какво ти предлагат - император в Цариград!

а л о я н - И ти всемогъща августа във Влахернския дворец! Обидената царица бързо излиза.

а р и я - Татко, защо се гневеш? Тя не е крива... Тя не е родена ^{дълго на сърцето и} на тази земя и нищо тук не ^и е окъно.

а л о я н - Знае ^и ли по какво прилича ^и на мене, ^{Маро?} Мария? По българското сърце.

И той горещо я прегръща. ^{притиска гърдите и}

с ц е н а

Търновград. Царевец. Зала в палата.

Б е л о т а - Иваница пристигнали са пратеници на ромеите. Бодача им чака в приемната.

К а л о я н - Нека влезе!

Белота въвежда Теофил Каламодиос. Двамата мъже се спускат един към друг и се прегръщат.

Т е о ф и л - Княже... Йоанис...